

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

Cap. 1. De impedimentis matrimonii in genere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

18 Si causa diuortij propter graue periculum corporis aut animæ notoria sit propria authoritate separatio fieri potest per se loquendo; Interim tutius est, imo ratione scandali vitandi plerunque necessarium, ut iudicis Ecclesiastici officium imploreatur nisi periculum in mora sit.

19 Facto diuortio inter coniuges libeti ordinariem manere debent penes innocentem expensis patris, si is causam diuortio dedit. Sin contra apud patrem expensis matris locupletis, saltē post iudicis sententiam:

Limita hoc primò, si innocens infidelis sit, tunc in fauorem fidei tradenda est alteri coniugi fideli proles. Secundò licet vir diuortio causam prebuerit, si tamen mulier ad secundas nuptias transfeat, proles educandi ipsi non relinquitur. Tertiò si mater, quæ causam diuortio dedit, locuples sit, pater autē minus idoneus proles relinquitur apud matrem similiter haud dubiè dicendum si pater, qui causam diuortio dedit, locuples sit, mater autem pauper, proles patri relinquenda est.

PARS QVARTA.

De impedimentis matrimonij tum dirimentibus tum impedientibus tantum.

C A P. I.¹

De impedimentis matrimonij in genere.

IMpedimenta matrimonij alia sunt impedimenti, ita tantum, illicitum scilicet redditia, sed etiam men-

men validum relinquunt; Alia verò dirimentia non eo sensu sic dicta, quasi matrimonium ratum dirimant sed impediunt ratum, & validum dat.

Specie rei natura, & seclusis Ecclesiasticis constitutionibus, omnis magistratus secularis, qui absolutam potestatem habet ferendileges ad subditos suos, potest eisdem impedimenta matrimonii tum dirimentia, tum impedientia tantum obiustam causam decernere, quia matrimonium humanus contractus est in naturæ officium & ad propagationem communitatis institutus; Quare proinde ut alij contractus subiacent dispositioni magistratus, quatenus necessarium iudicatur ad bonum Reipublicæ ut personæ aliquæ inter se contrahere prohibeantur. Neque obstat quod matrimonium sit sacramentum, quia ratio sacramenti superueniens non mutat, sed potius ut maria supponit humanum contractum, quo immutato per humanam potestatem.

Consequenter etiam desinit esse materia sacramenti. Simile quoddam cernere est in alijs sacramentis: Etsi enim homines materiam eotum à Christo institutum mutare non possint directe, possunt tamen destruendo vinum V. C. per aquæ fusionem, ut desinat esse materia sacramenti. Nihilominus tamen his non obstantibus Ecclesiæ potestatem statuendi impedimenta matrimonij Principibus Christianis respectu fidelium redixit, sibique propriam reseruauit; sicut & alias causas matrimoniales, quia ita decuit, postquam contractus matrimonij ad sacramenti dignitatem eleuatus est. Sed haec non impediunt principes Ethnicos, quin leges ferre pueat pro-

LIII mairi-

matrimonijs subditorum suorum , & impedimenta statuendi , cum apud eos sacramentum non sit.

3 Fideles subiecti Principibus Ethnicis non vindicentur adstringi impedimentis matrimonij secundum leges illorum ciuiles , idque ideo , quod non excedat potestatem indirectam Ecclesiae , omnes vbiique terrarum degentes Christianos eximere legibus ciuilibus & subiwcere Ecclesiasticis , quod attinet ad matrimonij validitatem aut invaliditatem , quippe cum plurimum propter sacramenti dignitatem interficit in hac re vniiformitatem inter omnes Christianos existere .

4 Impedimenta matrimonij non nisi vniuersali bus Ecclesiae legibus decerni possunt , non item particularibus statutis Episcoporum: Ratio quia causæ , quibus valor matrimonij vertitur semper grauissime iudicatae sunt , vt proinde vniuersali pontificio iure definiri debeant.

5 Matrimonium cum impedimento dirimente scienter contrahere , est mortale , quia est violatio legis iustæ in re magni momenti , etiam sacrilegium , eo quod taliter contrahentes ad velandum scelestum suum contractum , abutuntur ritibus , ac nomine sacramenti , non sine eius iniuria ac irreuerentia . Excipe tamen , nisi grauis metus cogitatia celebrare . Talis enim non peccat cum reuera non habeat animum verè contrahenti . Secusle absolute & efficaciter non posse , sed tantum promittendi , quatenus ex sua parte potest : cuiusmodi promissio in tali necessitate non potest esse illicita

ER
ta sub
omne
cognit
stum
caperi

cita, dummodo absit animus ita inualidum contractum matrimonium consummandi.

Copula habita cum persona, qua cum matrimonium ob Ecclesiasticam constitutionem consistere nequit, tunc accipit specialem malitiam necessariò in confessione explicandam, si impedimentum constitutum fuit præcipue propter copulam, quasi illa indecentia habeat in ordine ad virtutem, puta religionis, ut videre est in religionis voto, cultus disponitur aut contra virtutem pietatis ac reuerentiae erga sanguineiunctos, ut in impedimento consanguinitatis, affinitatis: Secus verò res habet, si impedimentum positum fuit non propter indecentiam copulæ, sed ob aliam causam puta criminis punitionem, vel matrimonij libertatem tuendam, ut videre est in impedimento criminis raptus. Quare si quis hoc casu cum muliere, tanquam cum coniuge coniungatur, simplicem fornicationem committit, nisi id faciat in contemptum Ecclesie.

C A P. II.

De impedimento Erroris.

Error personæ contractum matrimonij naturali iure irritum reddit. Ratio, quia error circa substantiam siue obiectum substantiale vitiat omnē contractum, Persona autem determinatè cognita contrahenti solet esse substantiale obiectum contractus matrimonialis. Ergo error circa personam vitiat contractum matrimonij. In LIII 2 sacra-